U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **O. Y.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 10. 2004, sp. zn. 36 Az 99/2004,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému usnesení krajského soudu, kterým soud odmítl její žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR (dále jen „žalovaný“) ze dne 29. 3. 2004, č. j. OAM-684/VL-10-ZA07-2004, jímž bylo rozhodnuto, že se stěžovatelce neuděluje azyl, neboť nebyly shledány důvody pro jeho udělení ve smyslu ustanovení § 12, § 13 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb., o azylu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Ze spisu vyplývá, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně bylo stěžovatelce zasláno na adresu V. 24, P. 7, u ing. K. H., kterou uvedla v žalobě ze dne 26. 4. 2004. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka nebyla na této adrese zastižena, byla zásilka dne 8. 11. 2004 uložena a po uplynutí lhůty k uložení, během níž si ji stěžovatelka nevyzvedla, byla vrácena krajskému soudu (č. l. 24).

Vzhledem k tomu, že s. ř. s. neobsahuje komplexní úpravu doručování, je na posuzovaný případ třeba využít odkazu na použití občanského soudního řádu dle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. Podle ustanovení § 46 odst. 4 občanského soudního řádu (*poznámka soudu*: ve znění do 1. 1. 2005) pak platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Adresu, na niž bylo stěžovatelce

doručováno, je přitom nutno považovat za místo, kde se zdržovala. Krajský soud tedy postupoval v souladu s tímto ustanovením občanského soudního řádu a vyznačil na předmětném usnesení, že nabylo právní moci deset dnů po uložení, tedy 18. 11. 2004.

Tento den se také pokládá za den doručení ve smyslu běhu lhůty k podání kasační stížnosti podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s., podle něhož kasační stížnost lze podat do dvou týdnů od doručení napadaného rozhodnutí. Podle poslední věty tohoto odstavce nelze zmeškání této lhůty prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den, kdy nastala fikce doručení podle ustanovení § 46 odst. 4 občanského soudního řádu, v případě usnesení napadeného nyní posuzovanou kasační stížností tedy čtvrtek dne 18. 11. 2004, a lhůta dvou týdnů tak skončila ve čtvrtek dne 2. 12. 2004. Kasační stížnost podaná osobně na Krajský soud v Brně dne 27. 12. 2004, jak vyplývá z prezentačního razítka krajského soudu na kasační stížnosti (č. l. 28), tedy byla podána zjevně opožděně. Na této skutečnosti nic nemění ani fakt, že si stěžovatelka vyzvedla napadené usnesení osobně až dne 21. 12. 2004, jak vyplývá z úředního záznamu krajského soudu (č. l. 27). Tuto opožděnost přitom nelze s ohledem na výše uvedené prominout.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu